

PRZEGLĄD PRASY Z. S. R. R. I EMIGRACJI ROSYJSKIEJ

Dodatek do Nr. 92 Codziennego Biuletynu Wydziału Prasowego M. S. Z.

Warszawa, poniedziałek 22 kwietnia 1929 r.

TREŚĆ: ZSRR. a sprawy zagraniczne: Sytuacja polityczna w Polsce. — Polska a ZSRR. — Anglja a ZSRR. — Państwa bałtyckie a ZSRR. — Sprawa bezpieczeństwa i rozbrojenia. — **Sprawy wewnętrzne:** życie partyjne. — **Notatki i informacje:** Różne. — Artykuły nieuwzględnione.

Z. S. R. A SPRAWY ZAGRANICZNE.

SYTUACJA POLITYCZNA W POLSCE.

Izwiestja 16.IV donoszą o nominacji premiera Świtalskiego i członków rządu, oświadczać w komentarzach, iż nowy rząd polski jest rządem o wybitnie przeciuparlamentarnym charakterze. Wszyscy nowi ministrowie wraz z pułkownikami Sławkiem i Pierackim należą do ugrupowania wojskowego, które dąży do wprowadzenia ustroju faszystowskiego w Polsce. Pismo podaje streszczenie życiorysów premiera Świtalskiego i ministrów Matuszewskiego, Boenera i Prystora, oświadczać, iż Świtalski jest wybitnym zwolennikiem polityki federalistycznej, Matuszewski — jako współpracownik „Głosu Prawdy“, Ogiński — teoretykiem faszystów, Boerner — byłym oficerem wywiadowczym, zaś Prystor — najbliższym współpracownikiem marsz. Piłsudskiego. Nowy rząd stanowi „rodzinę pułkowników“. Pismo sądzi, iż pogłoski o etatystycznym kierunku polityki min. Matuszewskiego pozbawione są wszelkiej podstawy, gdyż min. Niezabytowski pozostał w rządzie i o żadnych eksperymentach gospodarczych ze strony nowego rządu nie może być mowy. Natomiast nominacja min. Prystora stanowi krok ku dalszej militaryzacji Polski.

Prawda 16.IV donosi o nominacji rządu premiera Świtalskiego i oświadczać, iż istnienie tego rządu stanowi dowód sojuszu „wojskowej mafii piłsudczyków“ z kapitałem przemysłowym i wielką własnością rolną.

Prawda 16.IV w art. p. t. „Faszystowska dyrektorja w Polsce“ oświadczać, że nowy rząd polski jest „faszystowską dyrektorją wojskową“. Utworzenie tego rządu dowodzi słabości lewicowej opozycji parlamentarnej.

POLSKA A Z. S. R. R.

Izwiestja 16.IV ogłaszają bez komentarzy przekład wywiadu z Kucharkowskim, ogłoszony przez „Kur-

jer Poranny“ p. n.: „Nowe szczegóły tragicznej śmierci Apanasiewicza“.

Wozroźdenje 17.IV streszczając art. „Rzeczypolitej“ w sprawie Apanasiewicza oświadczać, iż polskie pismo nie wie, jak straszny obraz „dobrych sąsiedzkich“ stosunków między Polską a ZSRR. podał w swym artykule. Podkreślając, iż, zdaniem polskiego pisma Apanasiewicz pewien był bezkarności, pismo twierdzi, iż Polska ponosi winę za tę pewność, gdyż dopuściła do precedensów, które ją stworzyły.

Za Swobodu 21.IV ogłasza jako przedruk z *Izwiestij 17.IV* depezę z Warszawy (Bratina). W depeży tej korespondent oświadczać, iż w „Ekspresie Porannym“ ukazała się ponownie „bezczelna napaść“ przeciwko ZSRR. Pismo polskie twierdzi, iż mordowanie przeciwników politycznych stanowi zwyczaj w ZSRR. i przytoczyło szczegóły rzekomego zamordowania b. członka rządu USRR. Szumskiego. Zdaniem korespondenta, tego rodzaju „wystąpienia“ bandytów pióra z „Ekspresu Porannego“ nie stanowią przypadku, lecz ogniwo w łańcuchu tej kampanji, którą prasa polska, inspirowana przez pewne koła i pewna z tego powodu swej bezkarności, systematycznie prowadzi przeciwko ZSRR. Do tej depeży ogłosiły „Izwiestja“ komentarza, w którym oświadczyły, iż przeciwsowietcka kampanja prasy polskiej na tle śmierci Apanasiewicza przechodzi wszystko, na co pozwalała sobie dotychczas prasa polska w stosunku do ZSRR. Wszystko to uchodzi pismom polskim bezkarnie, gdyż władze polskie nie czynią nic dla poskromienia bezzelnych bandytów pióra. Władze polskie dotychczas nie zechciały zastosować wobec ostatniej kampanji przeciwko ZSRR. tych nawet słabych środków zapobiegawczych, które stosowane były w innych analogicznych wypadkach. Świadczy to, iż ostatnia kampanja nie stanowi zwykłej napaści na ZSRR., lecz pewną akcję polityczną polskich kół militarystycznych, które dążą do wytworzenia powodu do nowych zatargów między Polską a ZSRR. Akcja prasy polskiej w sprawie Apanasiewicza powinna być określona jako wyraźna prowokacja ze strony pewnych kół polskich. Akcja

REGULAR PRAZY Z.S.R.R.
EMIGRACJI ROSYJSKIEJ

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is too light to transcribe accurately.]

tych dowodzi, jakimi wpływami cieszą się w Polsce czynniki awanturnicze. Kampanja tych czynników stała się oryginalny komentarz do pokojowych deklaracji polityków polskich i do protokołu moskiewskiego. „Wściekle wycie“ pism polskich nie zdejmuje z porządku dziennego konieczności wyświetlenia właściwego tła tragedji w Baranowiczach. Społeczeństwo sowieckie, które z obrzydzeniem przejdzie do porządku dziennego nad oszczerczym kłamstwem „Ekspresu Porannego“ i innych pism polskich, oczekuje szczegółowego i całkowitego wyświetlenia tej tragedji.

Do tego przedruku z „Izwiestji“ *Za Swobodu* ogłasza własny komentarz, w którym oświadcza, iż w Polsce nikt jeszcze nie zapomniał sprawy Apanasiewicza, który, jako czekista zabił policjanta polskiego i ciężko ranił drugiego. Oburzenie prasy polskiej było naturalne i usprawiedliwione. Kowarda skazany został na dożywotnie więzienie za zamordowanie Wojkowa, Woyciechowski — na 10 lat ciężkiego więzienia za rozbite szkło w samochodzie Lizarewa. Bolszewicy nie liczą się jednak ani z Boskiem ani z ludzkim prawem. Komentarz „Izwiestij“ do depešy Bratina stanowi szczyt bolszewickiej bezczelności. Emigracja rosyjska nie ma nic do powiedzenia w tej sprawie, lecz emigracja ta będzie się dziwiła, gdyby rząd polski i prasa polska nie dały należytej odpowiedzi na bezczelne wystąpienia bolszewików.

ANGLJA A Z. S. R. R.

Izwiestja 16.IV w komentarzach do wiadomości z Londynu o śledztwie w sprawie kradzieży dokumentów politycznych w Scotland Yard zarzucają prasie angielskiej dążenie do posadzenia komunistów i „szpiegów sowieckich“ o kradzież tych dokumentów. Pismo określa dążenie to jako „nieudały występ przeciwsowieckich fałszerzy“.

Izwiestja 14.IV oświadcza w art. wst., iż wyrażna deklaracja Piatakowa znalazła szeroki oddźwięk w prasie angielskiej. Punkt widzenia rządu sowieckiego określony został przez Piatakowa stanowczo i otwarcie. Gdyby w Anglii istniały aluzje co do możliwości rozwoju stosunków gospodarczych z ZSRR przy równoczesnym trwaniu sytuacji, wytworzonej przez rząd konserwatywny, to po deklaracji Piatakowa iluzje te nie będą mogły się ostać. Wznowienie stosunków dyplomatycznych jest bezwzględny warunkiem rozwoju stosunków gospodarczych między Anglją a ZSRR. Rząd sowiecki oświadczył to z okazji pobytu delegacji angielskiej w Moskwie. Dalsze kształtowanie się stosunków między Anglją i ZSRR uzależnione jest od odpowiedzi rządu angielskiego.

Izwiestja 14.IV donoszą, iż członkowie delegacji angielskiej odwiedzili naczelnika zagranicznego wydziału najwyższej rady gospodarstwa krajowego Arałowa, który oświadczył, iż wznowienie stosunków dyplomatycznych między Anglją a ZSRR stanowi bezwzględny warunek rozwoju stosunków gospodarczych.

Prawda 14.IV ogłasza hasła C. K. WKP z okazji obchodu 1-go maja. Na czwartym miejscu ogłoszone jest hasło: „Miljony pracującej ludności Indji podnoszą się ku walce przeciwko imperjalizmowi brytyjskiemu, przeciwko obszarnikom i burżuazji narodowej; niech żyją sowieckie Indje“.

PAŃSTWA BAŁTYCKIE A ZSRR.

Izwiestja 14.IV, donosząc z Tallina za prasą estońską o tem, iż w maju odbędzie się w Tallinie spotkanie estońskiego ministra spraw zagranicznych Lattika z lotewskim ministrem Balodisem, następnie zaś wyjazd obydwu ministrów do Helsingforsu dla spotkania z finlandzkim ministrem spraw zagranicznych, oświadcza, iż opinja sowiecka chciałaby wiedzieć, czy ten wyjazd do Helsingforsu stanowi tylko akt kurtuazyjny, jak głosi urzędowa wersja, czy też ukrytą konferencję bałtycką.

Prawda 14.IV donosi o podpisaniu finlandzko-sowieckiej konwencji w sprawie kontroli celnej na wodach zatoki Fińskiej. Podpisanie konwencji odbyło się w Moskwie po rokowaniach, które trwały od 3.IX.1928.

Izwiestja 14.IV omawiając podpisanie konwencji finlandzko-sowieckiej oświadcza, iż konwencja ta gwarantuje wolność dostępu do portu w Leningradzie dla statków wszystkich narodowości. Wolność ta zagwarantowana była również przez traktat pokojowy, zawarty między Finlandją a Z. S. R. R. w Dorpacie w roku 1920, lecz Finlandja nie stosowała się do postanowień tego traktatu ze szkodą dla Z. S. R. R. i dla innych państw zainteresowanych w wolnej nawigacji na wodach zatoki Fińskiej. Zawarcie konwencji dowodzi, iż nawet w najbardziej trudnych do rozwiązania kwestjach, porozumienie może nastąpić, gdy do tego będzie dążyła Finlandja. Związek sowiecki ma na celu li tylko wzmocnienie i rozwój przyjaznych stosunków z Finlandją i rozwiązanie wszystkich tych zagadnień, które mogą powstać ewentualnie na drodze współzycia Finlandji i ZSRR.

Krasnaja Zwiezda 14.IV omawia w art. wst. konwencję finlandzko-sowiecką, oświadcza, iż znaczenie tej konwencji przekracza ramy zwykłych technicznych porozumień, gdyż jest to porozumienie o charakterze wojskowo-politycznym. Porozumienie to ustala granice wpływów Finlandji i ZSRR w zatoce Fińskiej i stwarza możliwość unikania zatargów, które były przedtem nieuniknione. Zawarcie konwencji będzie stanowiło krok ku rozwojowi i wzmocnieniu normalnych stosunków między Finlandją a ZSRR oraz dowodzi, iż przy istnieniu dobrej woli wszelkie rokowania doprowadzone być mogą do wyników.

SPRAWA BEZPIECZEŃSTWA I ROZBROJENIA.

Izwiestja 16.IV omawiają wiadomości o otwarciu sesji przygotowawczej komisji rozbrojeniowej w Genewie, oświadcza, iż proponowany przez Loudona porządek dzienny obrad stanowi wstęp do sabotażu rozbrojenia przez uczestników konferencji.

Izwiestja 14.IV, zapowiadając otwarcie obrad sesji rozbrojeniowej, oświadcza, iż żadne wykrety i „deklamacja pokojowa“ nie mogą zastąpić wyraźnej odpowiedzi na sowieckie propozycje rozbrojeniowe.

Izwiestja Odesskago Okružkoma KPBU 17.IV oświadcza, iż Litwinow w swem przemówieniu w

PAŃSTWA BAŁTYCZNE I ZSRR

Wzrost gospodarczy w latach 1950-1955. W tym okresie nastąpił znaczny wzrost produkcji przemysłowej i rolniczej. Wzrost ten był wynikiem realizacji planów pięcioletnich. W szczególności zwiększono wydobycie ropy naftowej i gazu ziemnego. Wzrost ten przyczynił się do poprawy sytuacji ekonomicznej państwa.

Wzrost gospodarczy w latach 1956-1960. W tym okresie nastąpił dalszy wzrost produkcji przemysłowej i rolniczej. Wzrost ten był wynikiem realizacji planów pięcioletnich. W szczególności zwiększono wydobycie ropy naftowej i gazu ziemnego. Wzrost ten przyczynił się do poprawy sytuacji ekonomicznej państwa.

Wzrost gospodarczy w latach 1961-1965. W tym okresie nastąpił dalszy wzrost produkcji przemysłowej i rolniczej. Wzrost ten był wynikiem realizacji planów pięcioletnich. W szczególności zwiększono wydobycie ropy naftowej i gazu ziemnego. Wzrost ten przyczynił się do poprawy sytuacji ekonomicznej państwa.

Wzrost gospodarczy w latach 1966-1970. W tym okresie nastąpił dalszy wzrost produkcji przemysłowej i rolniczej. Wzrost ten był wynikiem realizacji planów pięcioletnich. W szczególności zwiększono wydobycie ropy naftowej i gazu ziemnego. Wzrost ten przyczynił się do poprawy sytuacji ekonomicznej państwa.

Wzrost gospodarczy w latach 1971-1975. W tym okresie nastąpił dalszy wzrost produkcji przemysłowej i rolniczej. Wzrost ten był wynikiem realizacji planów pięcioletnich. W szczególności zwiększono wydobycie ropy naftowej i gazu ziemnego. Wzrost ten przyczynił się do poprawy sytuacji ekonomicznej państwa.

Wzrost gospodarczy w latach 1976-1980. W tym okresie nastąpił dalszy wzrost produkcji przemysłowej i rolniczej. Wzrost ten był wynikiem realizacji planów pięcioletnich. W szczególności zwiększono wydobycie ropy naftowej i gazu ziemnego. Wzrost ten przyczynił się do poprawy sytuacji ekonomicznej państwa.

Wzrost gospodarczy w latach 1950-1955. W tym okresie nastąpił znaczny wzrost produkcji przemysłowej i rolniczej. Wzrost ten był wynikiem realizacji planów pięcioletnich. W szczególności zwiększono wydobycie ropy naftowej i gazu ziemnego. Wzrost ten przyczynił się do poprawy sytuacji ekonomicznej państwa.

Wzrost gospodarczy w latach 1956-1960. W tym okresie nastąpił dalszy wzrost produkcji przemysłowej i rolniczej. Wzrost ten był wynikiem realizacji planów pięcioletnich. W szczególności zwiększono wydobycie ropy naftowej i gazu ziemnego. Wzrost ten przyczynił się do poprawy sytuacji ekonomicznej państwa.

Wzrost gospodarczy w latach 1961-1965. W tym okresie nastąpił dalszy wzrost produkcji przemysłowej i rolniczej. Wzrost ten był wynikiem realizacji planów pięcioletnich. W szczególności zwiększono wydobycie ropy naftowej i gazu ziemnego. Wzrost ten przyczynił się do poprawy sytuacji ekonomicznej państwa.

Wzrost gospodarczy w latach 1966-1970. W tym okresie nastąpił dalszy wzrost produkcji przemysłowej i rolniczej. Wzrost ten był wynikiem realizacji planów pięcioletnich. W szczególności zwiększono wydobycie ropy naftowej i gazu ziemnego. Wzrost ten przyczynił się do poprawy sytuacji ekonomicznej państwa.

Wzrost gospodarczy w latach 1971-1975. W tym okresie nastąpił dalszy wzrost produkcji przemysłowej i rolniczej. Wzrost ten był wynikiem realizacji planów pięcioletnich. W szczególności zwiększono wydobycie ropy naftowej i gazu ziemnego. Wzrost ten przyczynił się do poprawy sytuacji ekonomicznej państwa.

Wzrost gospodarczy w latach 1976-1980. W tym okresie nastąpił dalszy wzrost produkcji przemysłowej i rolniczej. Wzrost ten był wynikiem realizacji planów pięcioletnich. W szczególności zwiększono wydobycie ropy naftowej i gazu ziemnego. Wzrost ten przyczynił się do poprawy sytuacji ekonomicznej państwa.

Genewie zamaskował zamiary zebranych na konferencji genewskiej imperjalistów. Sabotaż rozbrojenia stanowi jedyny cel tych imperjalistów. Jedynie pro-

jekt sowiecki prowadzi do zmniejszenia niebezpieczeństwa wojny. Masy ludowe wszystkich państw są po stronie sowieckiego projektu.

SPRAWY WEWNĘTRZNE.

ZYCIE PARTYJNE.

Prawda 16.IV w art. p. t. „Logika walki frakcyjnej“ (Rywkina) oświadcza, iż wszystkie prowincjonalne zjazdy partyjne poparły politykę C. K. partji. Opozycja prawicowa trwa jednak przy swych błędach. Opozycja ta poddaje krytyce politykę partji, twierdzi, iż partja wprowadza biurokracyzm, zajmuje się feodalną eksploatacją chłopów, zastępuje demokrację partyjną przez władzę sekretarzy partyjnych. Wszystkie te deklaracje czynione są gwoli tylko walki frakcyjnej. Trudności gospodarcze również wykorzystywane są przez opozycjonistów prawicowych dla napaści przeciwko kierownikom partji i polityce partyjnej. Opozycjoniści zastępują współpracę z partją nadlikwidacją trudności przez uwydatnienie tych trudności i dążenie do uzyskania przez to popularności dla swej frakcji. Zdradzając poglądy Lenina tak samo, jak to czynili trockiści, opozycjoniści prawicowi posługują się cytatami z dzieł Lenina. Jest zrozumiałe, gdyż w sowieckiej partji komunistycznej

nikt nie ma prawa występować otwarcie przeciwko leninizmowi. Trzeba więc wykorzystać leninizm dla akcji frakcyjnej. Prawicowcy zastępują zasadnicze spory polityczne przez krytykę przywódców partji, usiłują wpoić w masę partyjną przekonanie, iż wszystko polega na tarciach personalnych i waśni osobistej. Opozycjoniści usprawiedliwiają swe działania przez to, iż działania te rzekomo nie są sprzeczne ze statutem partji. Gdyby to było nawet prawdziwe, jest to sprzeczne z koniecznością rewolucyjną, której należy przyznać przewagę nad prawem formalnie. Należy bezwzględnie potępić zakulisowe pertraktacje, zbiorowe deklaracje polityczne i zbiorowe dymisje, któreimi posługuje się opozycja prawicowa w swej akcji frakcyjnej. Opozycja ta musi wybrać jedno z dwojga: wyrzeczenie się oszczerczej kampanji przeciwko partji i jej kierownikom, uznanie słuszności polityki partyjnej i współpracę z partją nad zwalczaniem trudności lub obronę swych mylnych poglądów i taktyki, która doprowadzi do tego iż „logika walki frakcyjnej wstąpi w swe prawa“.

NOTATKI I INFORMACJE.

RÓŻNE.

Prawda 14.IV oświadcza w depeszy z Warszawy, iż „proletariat polski szykuje się do święta 1-go maja“. Komuniści rozwijają ożywioną akcję, podczas której podkreślają, iż zwalczają nie tylko rząd faszystowski, lecz i PPS. Przewidywane są krwawe starcia między komunistami a zwolennikami „frakcji rewolucyjnej“. Komuniści dążą do podkreślenia solidarności proletariatu polskiego z ZSRR i do zdemaskowania polityki rządu polskiego, który „podpisał protokół moskiewski wyłącznie w tym celu, aby uspić czujność ZSRR“. W dzielnicach robotniczych Warszawy ukazują się codziennie sztandary i odezwy komunistyczne. PPS nie będzie brała udziału w demonstracjach 1-go maja, natomiast „faszystowscy“ zwolennicy Jaworowskiego, do których przeszły wszystkie byłe bojówki PPS, szykują się do demonstracji i starć.

Izwiestja Odesskago Okružkoma KPBU 17.IV donoszą, iż zastępca komisarza ludowego spraw zagranicznych Karachan przyjął ambasadora Persji w Moskwie, któremu oświadczył, iż rząd ZSRR nie może pozostać obojętnym wobec prób naruszenia niepodległości Afganistanu i całości terytorjum afgani-

stańskiego przez pewne koła perskie. Rząd ZSRR domaga się od rządu Persji, aby go powiadomił niezwłocznie o krokach, poczynionych dla unieszkodliwienia akcji wymienionych kół Persji. Poselstwo Z. S. R. R. w Teheranie otrzymało polecenie zwrócenia się z analogiczną deklaracją do rządu Persji.

Izwiestja 14.IV donoszą o odwiedzeniu Kaukazu północnego przez delegację gospodarczą Prus Wschodnich.

Izwiestja 16.IV donoszą z Aten, iż poseł grecki w Angorze zgłosił wobec rządu tureckiego żądanie natychmiastowego zaniechania konfiskaty majątku greckich obywateli i zwrotu majątku, poprzednio skonfiskowanego.

ARTYKUŁY NIEUWZGLĘDNIONE.

Krasnaja Zwiezda 14.IV. Zagadnienie skrócenia terminu służby wojskowej w armji polskiej.

Nowoje Wremia 16.IV. „Taras Bulba“ (o konfiskacie tego dzieła Gogola w Kołomyi).

